

Abenduaren 13an
ABENDUALDIKO 3. IGANDEA (B)

Agurra

Gu salbatzera datorren Jauna izan bedi zuekin.

Sarrerako Oharpena

Gaurko liturgian hiru testiguk laguntzen digute Jaunarenganako bidean: Isaias eta Paulo pozaren testigu ditugu; Joan Bataiatzailea argiaren testigu. Jesus dugu egiazko poza eta egiazko argia. Berari begira jartzen gaituzte haren testiguen; eta Jesusi begiratuta gu geu testigu izatera deituak gara.

Senti dezagula gure burua aukeratuen taldeko: mundu guztiari jakinaraziz Jaunak zoriontsu izatera deitzen gaituela, eta bihotz berriz ekin behar diogula bide horri.

Abendualdiko argia piztea (*Kantua, liburuxka honetan, 4-5 orrialdeetan*)

Damu-otoitza (*Kandelen ezaugarria egiten bada, utzi Damu-otoitza*)

Senideok: eska dezagun gure bekatuen barkamena, misterio santuak ospatzeko gai izan gaitzen.

—Jesus Jauna, zure herriari bakea ekartzera **etorri** zinena: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, galdurik zegoena salbatzera **etorri** zinena: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, mundua berri egitera **etorri** zinena: erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

**Oi Jainko, ikusten duzu zure herria,
 Jaunaren jaiotzako jaia zintzo itxaroten;
 egizu, arren, iritsi gaitzela salbamen miragarriaren zorionera
 eta gorapen eta pozik handienaz ospa dezagula.
 Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
 Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
 Jainko eta errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Profetaren hitzak Jesusengan betetzen dira: Bera da Espirituak gantzutua: Jaunaren errukia eta osasuna, grazia eta askatasuna dakartzana. Joan Bataiatzaileak prestatzen digu Haren bidea: argiaren testigua da bera, baina argi hori ez dute denek ikusten.

Lehenengo irakurgaia (*Is* 61, 1-2a. 10-11)

Isaias profetaren liburutik

Jaunaren Espiritua niregan dago, Jaunak gantzutu bait nau. Behartsuei berri ona ematera bidali nau, bihotz-urratuak sendatzera; gatibuei barkamena hotsegitera eta giltzapetuei askatasuna; Jaunaren grazi urtea hotsegitera.

Pozez beterik nauka Jaunak, nire arima Jainkoarekin alai daukat; osasun soinekoz jantzi nau, garaipen estalkiz apaindu; koroa jazen duen senargaia bezala, edergailuz apaintzen den andregai bezala.

Lurrak landareak ematen dituen bezala, eta baratzak hazia ernetzen duen bezala, hala erneraziko du Jaunak zuzenbidea eta gorespena, atzerri guztien aurrean.

Erantzun-salmoa (*Lk* 1, 46-48a. 48b-50. 53-54)

Be - dein - ka - tu - a Jau - na, gu - re Jain - ko - a.

Haundiesten du nire arimak Jauna,
 pozaren pozez daukat nire barruna;
 Jainkoa baita nire salbamena,
 ikusi bait du mirabe honen ezereztasuna. R/.

Dohatsu deituko naute gaurdanik gizaldi guztiek,
 haundiak egin bait dizkit Ahalguztidunak:
 Santua da Haren izena,
 eta Haren errukia gizaldiz gizaldi, ‘
 beldur diotenengana. R/.

Ondasunez bete ditu gose zeu-denak,
 eta esku-hutsik bidali asko zutenak.
 Bere gain hartu du Israel, bere morroia,
 errukia gogora zaiola. R/.

Bigarren irakurgaia (1Ts 5, 16-24)

San Paulo Apostoluak Tesalonikarrei

Senideok: Zaudete beti pozik. Egin otoitz aspertu gabe; eman eskerrak beti; hau da zuentzako Jaungoikoaren nahia Kristo Jesusengan. Ez itzali Espiritua. Ez gutxietsi profeta dohainik. Aztertu guztia; hartu on dena. Zaindu zeuen buruak nolana hiko gaiztakeriatik.

Bakearen Jaungoikoak berak oso-osorik santu egin zaitzatela, eta zaretan guztiak –gorputz eta arima– errugabe iraun dezala, Jesu

Kristo gure Jaunaren, etorrera arte. Leiala da dei egin dizuena, eta beteko du emandako hitza.

Aleluia (Lk 4, 18)

Jaunaren Espiritua **nire**gan dago,
behartsuei berri ona ematera **bid**ali nau.

Ebanjelioa (Jn 1, 6-8. 19-28)

Homiliarako argibideak

Egon beti pozik Jaunagan!

Abendualdiko hirugarren igandeari «poztasunaren igande» esaten zaio, eta lehen zatia, nagusiki neurritsua eta penitentziazkoa utzi eta Abendualdiaren bigarren zatira igarotzea markatzen du, hurbileko salbazioaren zain gaudelako. «Zaudete beti pozik Jaunarengan» (gaudete) hitzetatik dator igande honen izena: «oz zaitezte Jaunarengan beti! Berriro diotsuet, poz zaitezte» (Flp, 4,4-5). Baina pozaren gaiak hitzaren liturgia ere hartzen du. Lehenengo irakurgaian, profetaren garrasia entzun dugu: «Jainkoaren gozamenarekin gainezka nago eta Jainkoarekin pozten naiz». Erantzun-salmoa Mariaren *Magnificat* izan da: «Jaunarekin pozten naiz». Bigarren irakurgaia, azkenik, Pauloren hitzekin hasten da: «Senideok: Zaudete beti pozik».

Zoriontsu izatea da, beharbada, giza desirarik unibertsalena. Guztiek zoriontsu izan nahi dute. Schiller poeta alemaniarrek gozamenerako irrika unibertsal hori kantatu zuen, ondoren Beethovenek betikotu zuen poesia batean, Bederatzigarren Sinfonia amaitzen duen Alaitasunaren gorazarre ospetsua eginez. Ebanjelioa ere, bere modura, pozaren gorazarre luzea da. «Ebanjelio» izenak berak, dakigun bezala, berri zoriontsua esan nahi du, pozaren iragarkia. Baina Bibliak alaitasunari buruz duen diskurtsoa diskurtso errealista da, ez idealista, ez bihurria. Erditu den emakumearen konparazioarekin (Jn 16,20-22), Jesusek gauza asko esan dizkigu. Haurdunaldia, oro har, ez da erraza emakumearentzat. Eragozpenez beteriko garaia da, era guztietako mugak dituen: ezin da nahi dena egin, ez jan, ez nahi dena jantzita eraman. Hala ere, nahi den haurdunaldia denean, giro lasaian bizi denean, ez da tristura garaia, poz garaia baizik. Sinplea da: aurrera begiratzen da, haurra besoetan eduki ahal izateko uneaz arduratzen da. Ama batzuei entzun diet ezin dela beste giza esperientziarik alderatu ama bihurtzean izaten den zoriontasunarekin.

Horrek guztiak oso gauza zehatza esaten digu: benetako alaitasunak beti iristen dira sakrifiziotik. Ez dago arantzarik gabeko arrosarik! Munduan, plazera eta mina (ikusia dugu) bata besteari jarraitzen zaizkio, olatuak igerilaria hondartzara bultza eta itsaso handira erakartzen duen indar berarekin. Gizakiak, etsi-etsian, bi «anaia siames» horiek banandu nahi ditu: mina eta plazera bereizi nahi ditu. Baina ez da lortzen, plazer desordenatua bera bihurtzen baita samintasun. Edo ustekabea eta tragikoki, eguneroko kronikek esaten diguten bezala, irauteko gaitasunik ez izateagatik eta horrek sortzen duen gogaikarritasunagatik. Nahikoa da pentsatzea, adibide argiago bat jartzearen, zer geratzen den drogaren kitzikapenetik efektua amaitu eta minutu batera. Graciezio poeta paganoak bi bertso ahaltsu ditu horri buruz: «Bada zerbait garratza gure plazer

bakoitzetik sortzen dena, eta larritu egiten gaitu, baita gure gozamenen erdian ere».

Ezin denez, beraz, plazera eta mina banandu, aukeratu egin behar da: edo plazer iragankorra, min iraunkorra eragiten duena, edo plazer iraunkorra eragiten duen min iragankorra. Horrek ez du plazer espiritualerako bakarrik balio, baizik eta giza poztasun zintzo orotarako: jaiotza, familia batua, festa, pozik burututako lana, maitasun bedeinkatuaren gozamena, adiskidetasuna, uzta ona nekazariarentzat, arte-sorkuntza artistarentzat, atletarentzako garaipena.

Baten batek esan dezake: baina, orduan, fededunarentzat, poza, bizitza honetan, beti izango da itxaronaldia, «etortzeke dagoenaren» gozamena bakarrik? Ez; bada poz sekretu eta sakona, hain zuzen ere itxaronaldian. Are gehiago, hori da, agian, munduan, poztasunaren formarik garbiena; espero den poza. Poztasunik handiena ez da igandearena, larunbatarena baizik; ez da festarena, haren itxaronaldiarena baizik. Kontua da fededunok itxaroten dugun jaiak ez duela ordu batzuk bakarrik iraungo gero tristura etortzeko, baizik eta betiko iraungo duela.

Jainkoaren herriaren otoitza

Jauna badatorrela jakiteak poztuta, egin dezagun otoitz senideok, gure askatasuna uste onez itxaro dugula

Erantzuna: Zatoz, Jauna, gu salbatzera!

- Mundu honetako indarrekin liluratu gabe, Eliza bizi dadila beti Jainkoaren gidaritzapean. Egigun otoitz. R/.
- Jainkoaren laguntzaz eta denon ahaleginez, gure garaiak bakezko eta zorionezko egun izan daitezen. Egigun otoitz. R/.
- Jaunaren etorrerak denon bihotzak mugi ditzan, gaixoen osasuna, bakarrik daudenen laguntasuna eta sufritzen duten guztien atsedena bila ditzagun. Egigun otoitz. R/.
- Orain Jaunaren lehen etorrera eta gizon egitea zintzo ospatzen dugunok, azken egunean datorrenean ere pozik onar dezagun. Egigun otoitz. R/.

Jainko Jauna, behartsu eta babesgabeen Aita, gizaki guztiak deitzen dituzu Zure erreinuaren bakera; entzun gure otoitzak, agertu Zure onginahia eta emaguzu bihotz garbi eta eskuzabala Salbatzaileari bidea prestatzeko. Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Prefazioa: Abendualdiko 1. (*Meza-liburua: 466. or.*)

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Jauna, zure errukiari deika gaude:
hartu dugun sakramentu honek
senda gaitzala gure jokaera txarretatik,
eta datozkigun Eguberri-jaietarako prestatu.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**

Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Bedeinkapen Nagusia (*Liburuxka honetan: 14. or.*)